

[Aage Frandsen.]

ikke må anvises arbejde, der betyder, at man går ned i løn i forhold til det tidligere fagområde.

Det er vigtigt at understrege, at uanset hvor formidlingen ligger henne, er der en lov, hvorefter formidlingen skal administreres. Vi har langt større tiltro til, at fagbevægelsens folk vil kunne administrere loven, uanset hvordan den er indrettet, bedre, end vi har set hidtil. Men til trods herfor er det vigtigt at give fagbevægelsen det rygstød at sige, at den form for formidling skal man ikke anvende, man skal ikke anvise folk til den slags arbejde, som vi har set under den nuværende formidling, og som netop var lovmedholdelig.

Det er ikke rigtigt, som det er sagt, at man ikke anviser arbejde langt væk i øjeblikket, og det er jo ikke bare et spørgsmål om de problemer, der opstod for et par år siden, da man anviste murere i Københavnsområdet arbejde i provinsen. Det er måske, fordi det var folk fra Københavnsområdet, der blev anvist til provinsen, at problemet opstod, men man har jo set i mange, mange år, at man er nødt til at anvise folk i provinsen arbejde, der lå langt væk.

Netop i spørgsmålet om egnsudvikling er det et eksempel på, at man ikke har sørget for, at der kom tilstrækkeligt med virksomheder ud i landet, og derfor har anvist folk fra egnsudviklingsområder arbejde andre steder i landet. Derfor er det vigtigt, uanset hvor formidlingen ligger, at man får disse sikringsregler ind, og at man også giver mulighed for, at fagbevægelsen regelret kan anvise et ordentligt arbejde til sine folk.

Det sidste punkt, spørgsmålet om fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste, er jo noget, der har været rejst mange gange, og det er noget, der er rejst endnu mere i den senere tid, hvor man har sagt, at det er urimeligt, at folk skal risikere arbejdsløshed på grund af en såkaldt energikrise, men man har altså ikke gjort synderligt ved det. Man siger i øjeblikket, at vi har 90 pct.s dækning med et loft, som vi altså nu har hævet, men det er jo ikke reelt 90 pct.s dækning, det er jo 90 pct.s dækning i forhold til noget, der ligger langt tilbage, og reelt har mange arbejdere, som går arbejdsløse, kun 50-60 pct.s dækning. Derfor er det altså ikke bare et

lille problem, når vi rejser problemet om fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste.

Vi har et kapitalistisk samfund, hvor man bruger begrebet udbud og efterspørgsel som regulerende faktor, og det gør man både på den ene og den anden måde. Det er også sådan, at en række udefra kommende ting, f.eks. oliekrise og den slags, betyder, at folk bliver kastet ud i arbejdsløshed, uden at de på-nogen som helst måde kan gøre noget for at undgå det. Derfor må det samfund, som ikke sørger for, at folk har fuld beskæftigelse, også sørge for, at folk til gengæld som en mindste ting har fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste.

De bemærkninger, som er faldet i dag, tyder på, at der ikke er megen tilslutning til de principielle tanker, der ligger i vort forslag. Jeg regner med, at de synspunkter, som hr. Bay fra fremskridtspartiet er kommet med, må bero på, at hr. Bay ikke forstår forslagene rigtigt, for hvis det kun drejer sig om at spare hele vejen igennem, så kommer vi ikke ret langt med det, og hvis man ønsker at nedlægge erhvervsvejledningen, revalideringen og alle den slags ting, som i dag ligger i formidlingen, ja, så må vi sige, at vi simpelt hen ikke kan være med til den slags. Det er ikke på den måde, vi ønsker at føre formidlingen tilbage til fagbevægelsen.

Men måske er der mulighed for i hvert fald at diskutere nogle af de ting, f.eks. den stive ordning med, at det er offentlig arbejdsanvisning, vi har i dag. Måske kan vi diskutere den slags ting, og jeg glæder mig i hvert tilfælde over den lille åbning, som var i hr. Erling Dinesens indlæg netop om, at man kunne stadfæste det, som i øjeblikket foregår, ved at fagbevægelsen reelt foretager en formidling, en formidling, som fagbevægelsen foretager, fordi fagbevægelsen jo reelt er bedre til at foretage formidlingen, end de offentlige arbejdsformidlingskontorer har været det.

Bracher (Kr.F):

Jeg vil gerne først takke ministeren for ministerens redegørelse, som vi fik at se inden mødet.

Efter at arbejdsformidlingen nu har fungeret i 5 år, foreligger der så i dag 2 forslag om dens delvise ophævelse. Det ene forslag